

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak van de Voorzitter van de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State op een verzoek om het treffen van een voorlopige voorziening (artikel 8:81 van de Algemene wet bestuursrecht) in het geding tussen:

de stichting "Stichting Geluidhinder Zandvoort" gevestigd te Zandvoort en
[REDACTED] te Haarlem,
verzoekers,

en

gedeputeerde staten van Noord-Holland,
verweerders.

1. Procesverloop

Bij besluit van 9 november 2001, kenmerk 2001-31494, hebben verweerders met toepassing van artikel 8.23, eerste lid, van de Wet milieubeheer de voorschriften, verbonden aan de op 12 september 1997 aan Circuit Park Zandvoort Beheer B.V. verleende vergunning, aangepast.

Tegen dit besluit hebben verzoekers bij brief van 4 januari 2002, bij de Raad van State ingekomen op 9 januari 2002, beroep ingesteld.

Bij brief van 7 januari 2002, bij de Raad van State ingekomen op 9 januari 2002, hebben verzoekers de Voorzitter verzocht een voorlopige voorziening te treffen.

De Voorzitter heeft het verzoek ter zitting behandeld op 5 februari 2002, waar verzoekers, vertegenwoordigd door [REDACTED] D, gemachtigde, en verweerders, vertegenwoordigd door [REDACTED] D, ambtenaren van de provincie, zijn verschenen. Namens burgemeester en wethouders van Zandvoort is het woord gevoerd door [REDACTED] D, ambtenaar van de gemeente. Namens circuit Zandvoort B.V. is het woord gevoerd door [REDACTED] D, gemachtigde.

2. Overwegingen

2.1. Het oordeel van de Voorzitter heeft een voorlopig karakter en is niet bindend in de bodemprocedure.

2.1.1. [REDACTED] D heeft ter zitting het verzoek, voorzover dat op zijn naam is gesteld, ingetrokken.

2.1.2. Ingevolge artikel 20.10, tweede lid, van de Wet milieubeheer kan tegen een besluit als het onderhavige beroep worden ingesteld door:

- a. degenen die bedenkingen hebben ingebracht tegen het ontwerp van het besluit;
- b. de adviseurs die gebruik hebben gemaakt van de gelegenheid advies uit te brengen over het ontwerp van het besluit;
- c. degenen die bedenkingen hebben tegen wijzigingen die bij het nemen van het besluit ten opzichte van het ontwerp daarvan zijn aangebracht;
- d. belanghebbenden aan wie redelijkerwijs niet kan worden verweten geen bedenkingen te hebben ingebracht tegen het ontwerp van het besluit.

2.1.3. Vast staat dat verzoekster buiten de wettelijke termijn van twee weken bedenkingen heeft ingebracht tegen het ontwerp-besluit, ofschoon daarvan op juiste wijze mededeling is gedaan, onder vermelding van die termijn. Dat verweerders die termijn ten gunste van verzoekster verlengd hebben nu verweerders de toezegging aan verzoekster, er toe strekkende dat zij in kennis zou worden gesteld van de procedure, niet zijn nagekomen, neemt niet weg dat verzoekster, evenals ieder ander, in staat was om tijdig bedenkingen in te brengen. De Voorzitter ziet derhalve geen grond voor het oordeel dat verzoekster redelijkerwijs niet kan worden verweten niet tijdig

bedenkingen te hebben ingebracht tegen het ontwerp-besluit. De Voorzitter gaat er om die reden vanuit dat de Afdeling het beroep van verzoekster niet-ontvankelijk zal verklaren, behalve voorzover in het besluit wijzigingen zijn aangebracht ten opzichte van het ontwerp-besluit, naar aanleiding van door vergunninghoudster ingebrachte bedenkingen.

2.2. Gezien het vorenstaande beperkt het verzoek zich tot het schrappen van het woord "evenement" uit de voorschriften 5.5, 5.9, 5.11 en 5.14 en tot de toevoeging aan de voorschriften 5.10, 5.11 en 5.14, inhoudende dat die voorschriften niet van toepassing zijn indien niet van het gehele circuit gebruik wordt gemaakt.

2.3. Verzoekster heeft betoogd, kort weergegeven, dat het schrappen van het woord "evenement" in voorschrift 5.5 ten opzichte van het ontwerp-besluit kan leiden tot een toename van de periode waarin onbegrensd geluid mag worden geproduceerd.

2.3.1. In voorschrift 5.5 van de vergunning van 12 september 1997 is bepaald dat de in voorschrift 5.2 en 5.4 genoemde geluidniveaus gedurende maximaal vijf dagen per jaar tussen 07.00 en 19.00 uur niet van toepassing zijn op bepaalde soorten evenementen en de daarbij behorende trainingen. In het ontwerp-besluit ziet die ontheffingsmogelijkheid op evenementen, zonder nadere aanduiding. In het definitieve besluit geldt die ontheffingsmogelijkheid zonder meer voor ten hoogste 5 dagen per jaar tussen 07.00 en 19.00 uur. Verweerders hebben zich hieromtrent op het standpunt gesteld dat het aan vergunninghoudster is te bepalen voor welke gelegenheden zij gebruik wenst te maken van de ontheffingsmogelijkheid.

2.3.2. De Voorzitter stelt voorop dat in de onderhavige procedure de ontheffingsbevoegdheid niet ter beoordeling staat, doch alleen de vraag of het schrappen van de beperking "evenementen" uit het ontwerp-besluit een verruiming is. De Voorzitter beantwoordt die vraag ontkennend, omdat geen verruiming plaatsvindt van de in het ontwerp-besluit geboden mogelijkheid om gedurende vijf dagen per jaar tussen 07.00 en 19.00 uur ontheffing te verlenen.

2.4. Volgens verzoekster is aan de vergunningvoorschriften 5.10, 5.11 en 5.14 ten onrechte toegevoegd dat die voorschriften niet van toepassing zijn indien niet van het gehele circuit gebruik wordt gemaakt. Volgens haar is op grond van die toevoeging een hoger geluidniveau toegestaan en schept die toevoeging de mogelijkheid om de toepassing van de geluidvoorschriften te ontwijken.

2.4.1. Volgens verweerders hangt de betrokken toevoeging samen met de gewijzigde ligging van meetpunt 1, te weten: verplaatsing van dat meetpunt van de zonegrens ter plaatse van de omliggende woonbebouwing naar een punt dicht bij het circuit. Die wijziging vloeit voort uit het vaststellen van de dempingsfactor tussen woonomgeving en circuit. Aldus is op meetpunt 1 het equivalente geluidniveau voor de dagperiode vastgesteld op 81 dB(A), zijnde de som van de waarde op de zonegrens (55 dB(A)) en de dempingsfactor (26

dB(A)). Volgens verweerders leidt het gebruik van het nieuwe meetpunt tot nauwkeuriger meetresultaten. Volgens hen is het gebruik van dat punt alleen zinvol indien ter plaatse van dat punt gebruik gemaakt wordt van het circuit. Indien geen gebruik wordt gemaakt van het hele circuit zijn de grenswaarden uit de vergunning van 12 september 1997 onverkort van toepassing.

2.4.2. De Voorzitter stelt voorop dat de juistheid van de dempingsfactor niet aan de orde is, zodat er vanuit moet worden gegaan dat de waarde van 55 dB(A) op het oude meetpunt op de zone correspondeert met de waarde op het nieuwe meetpunt. Met verweerders is de Voorzitter van oordeel dat de betrokken toevoeging geen afbreuk doet aan de bescherming die wordt geboden door de vergunning van 12 september 1997, aangezien alle in die vergunning opgenomen geluidgrenswaarden onverkort gehandhaafd blijven indien geen gebruik wordt gemaakt van het gehele circuit. Aldus leidt de betrokken toevoeging volgens de Voorzitter niet tot een verruiming van de toegestane geluidbelasting.

2.5. Op grond van het vorenstaande ziet de Voorzitter geen aanleiding voor toewijzing van het verzoek.

2.6. Voor een proceskostenveroordeling zijn geen termen aanwezig.

3. Beslissing

De Voorzitter van de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State:

wijst het verzoek af.

Aldus vastgesteld door m. [redacted] ^D als Voorzitter, in tegenwoordigheid van [redacted] ^D ambtenaar van Staat.

[redacted]
Voorzitter

[redacted] ^D
ambtenaar van Staat

Uitgesproken in het openbaar op 18 februari 2002

157.

Verzonden: 18 FEB. 2002

Voor eensluidend afschrift,
de Secretaris van de Raad van State,
voor deze,

Toelichting

In dit document kunt u secties terugvinden die onleesbaar zijn gemaakt. Deze informatie is achterwege gelaten op basis van de wet openbaarheid van bestuur (WOB). De letter die hierbij is vermeld correspondeert met de bijbehorende grondslag in onderstaand overzicht.

A	art. 10	lid 1 a	kan de eenheid van de Kroon in gevaar brengen
B	art. 10	lid 1 b	kan de veiligheid van de Staat schaden
C	art. 10	lid 1 c	betreft bedrijfs- en fabricagegegevens, die door natuurlijke personen of rechtspersonen vertrouwelijk aan de overheid zijn meegedeeld
D	art. 10	lid 1 d	betreft persoonsgegevens als bedoeld in de artikelen 9 (bijzondere persoonsgegevens), 10 (strafrechtelijke gegevens) en 87 (nationaal identificatienummer zoals BSN) van de Algemene verordening gegevensbescherming
E	art. 10	lid 2 a	belang van openbaarmaking weegt niet op tegen het belang van de betrekkingen van Nederland met andere staten en met internationale organisaties
F	art. 10	lid 2 b	belang van openbaarmaking weegt niet op tegen het belang van de economische of financiële belangen van de Staat, de andere publiekrechtelijke lichamen of de in artikel 1a, onder c en d van de Wet openbaarheid van bestuur bedoelde bestuursorganen
G	art. 10	lid 2 c	belang van openbaarmaking weegt niet op tegen het belang van de opsporing en vervolging van strafbare feiten
H	art. 10	lid 2 d	belang van openbaarmaking weegt niet op tegen het belang van inspectie, controle en toezicht door bestuursorganen
I	art. 10	lid 2 e	belang van openbaarmaking weegt niet op tegen het belang van de eerbiediging van de persoonlijke levenssfeer
J	art. 10	lid 2 f	belang van openbaarmaking weegt niet op tegen het belang dat de geadresseerde erbij heeft als eerste kennis te kunnen nemen van de informatie
K	art. 10	lid 2 g	belang van openbaarmaking weegt niet op tegen het belang van het voorkomen van onevenredige bevoordeling of benadeling van bij de aangelegenheid betrokken natuurlijke personen of rechtspersonen dan wel van derden
L	art. 11	lid 1	Betreft persoonlijke beleidsopvattingen die zonder anonimiseren herleidbaar zijn tot een persoon